

MGR INŻ. KRZYSZTOF (MIKI) MIROSLAW SP9MM

Krzysztof Mirosław urodził się 4.11.1935 r. w Czeladzi. Już w czasie nauki w szkole podstawowej spotkał się z krótkofalarstwem poprzez słuchanie stacji amatorskich na przedwojennym odbiorniku radiofonicznym wyprodukowanym przez zakłady w Wilnie o nazwie „Elektrit”. Próbował nawiązać kontakt z klubem Ligi Przyjaciół Żołnierza, który później otrzymał znak SP9KAS lecz pierwsze podejście było nieudane. Później członkostwo w klubie zaproponował mu Edward Cyran późniejszy SP9EK. W klubie szybko nauczył się telegrafii i w dniu 5.03.1953 r. otrzymał znak nasłuchowy SP9 520. Edwardowi zawdzięcza start w krótkofalarstwie.

W I Centralnej Spartakiadzie Wodnej LPŻ „Giżycko 1954” zdobył Tytuł Mistrza w sygnalizacji morsem. Ukończył Liceum Radiotechniczne przy Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach. W 1955 r. klub otrzymał zadanie uczestnictwa w Czechosłowackim Polnym Dniu. Krzysztof brał udział w przygotowaniach sprzętu i w wyprawie na szczyt Małą

Babią. Na podstawie amerykańskiego urządzenia zbudował na niemieckich lampach z demobilu: LD2 i RL12P10 transceiver. Wykonał z rurek miedzianych trójelementową anteną Yagi, która zasilana była linią z dwóch równoległych przewodów na bakelitowych rozpórkach. Tam miał okazję podpatrzeć jak operatorzy Józef Pradela SP9DJ, Jerzy Skop SP9ED, Jerzy Wiertelorz SP9TX prowadzili łączności na UKF-ie. (Znaki przyznane później). To było początkiem fascynacji Krzysztofa falami UKF-owymi.

W 1955 r. powołany został do odbycia służby wojskowej w jednostce w Warszawie. W wrześniu 1956 r. nastąpiła redukcja sił zbrojnych. Chętnym z zredukowanej jednostki wojskowej umożliwiono ubieganie się o przyjęcia na wyższe studia. Krzysztof skorzystał z tej okazji i został studentem Politechniki Warszawskiej.

W czasie zakupu cywilnego ubrania (jego własne zaginęło w wojsku) spotkał kolegę z liceum Antoniego Kubickiego (późniejszego) SP5BB, który zaprosił Go na pogawędkę do swego domu. W czasie rozmowy Krzysztof ujawnił swoje zainteresowania krótkofalarskie i fakt złożenia wniosku o licencje. Kuba natychmiast zaproponował odwiedzin u pani Węgiewskiej, (żony SP5WW), która zajmowała się w Ministerstwie Łączności wydawaniem licencji. Pani Węgiewska natychmiast wiedziała, że ma do czynienia z gościem, którego wniosek leżał w resorcie od roku ale z nieciekawą opinią Zarządu Wojewódzkiego LPŻ. Otrzymał propozycję powtórnego złożenia podania ale bezpośrednio do niej. Dostał propozycję znaku SP9HH ale poprosił o SP9MM.

Pod koniec lipca 1957 r. gdy był w domu w czasie wakacji otrzymał informację od Wojtka SP5FM, że jego licencja wysłana została do ZOW PZK Nowym Bytomiem. Pierwsza licencja kat. IV wydana była w dniu 10.07.1957 r. Uruchomił się na UKF-ie (Sprzęt z Babiej Góry) a pierwszą łączność przeprowadził ze stacją SP9KAX. Równolegle zaczął budować nadajnik na pasmo 7 i 14 MHz. Wówczas miał już odbiornik USP. Członkiem PZK był od 15.09.1957 r. Już w lipcu 1958 r. był aktywny wyczynowo w paśmie 144 MHz. Od samego początku kariery krótkofalarskiej uzyskuje dobre wyniki. 2 m. zdobył w wojewódzkich zawodach krótkofalarskich w dniu 22.07.1958 r. zorganizowanych przez ZW LPŻ w Katowicach. W Polnym Dniu UKF 1961 SP9MM/p w grupie stacji terenowych zajmuje 9 m. W Europejskim PD UKF I Regionu IARU 1962 zajął 11 m. W czasie Europejskich Prób UKF 1962 ze stałego QTH w paśmie 2 m nawiązuje łączność ze stacją YU3DL/p. W piątym SP i piętnastym OK Polnym Dniu UKF 144 MHz sklasyfikowany został na 7 m. Polny Dzień 63 w grupie stacji terenowych z Podzamcza koło Zawiercia pracował z PA na lampie GU32, konwerterem na E88CC i siedmioelementową anteną „Yagi” i zajął 2 m. W PD UKF 64 wywalczył 2 m. w grupie stacji terenowych. W 1965 r. zdobył dyplom „BUDAPEST” nr 42 za łączności w paśmie 144 MHz. Polny Dzień OK/SP/DM 64 SP9MM/p ukończył na 2 m. W grupie stacji terenowych w zawodach I Regionu IARU 144 MHz we wrześniu 1966 r. SP9MM/6 przeprowadził 70 łączności co dało mu 14 084 pkt. Dyplom „Europe- QRA II” nr 49 otrzymał 8.11.1966 r. Studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej ukończył w 1962 r. z drugą lokatą na roku. Praca magisterska z dziedziny radiotechniki, którą bronił w Katedrze Techniki Mikrofalowej oceniona została jako dobra. Egzamin magisterski zdał z wynikiem bardzo dobrym i uzyskał tytuł magistra inżyniera łączności. Po

ukończeniu studiów zatrudniony został w Głównym Instytucie Górnictwa w Katowicach, w którym pracował do 1966 r. W XVI Polnym Dniu OK 1964 w paśmie 144 MHz zdobył 2 m. Pod znakiem SP9MM/p w Zawodach UK „XXII- VHF SP9” zdobył 1 m. W międzynarodowych zawodach Polny Dzień 66 organizowanych przez PZK i Centralny Radio-Klub CSSR był sklasyfikowany na 3 m. w paśmie 144 MHz. W maju 1966 r. otrzymał dyplom „144 Mc Century Club Certificate”. Był jednym z 30 założycieli Polskiego Klubu UKF (1963 r.)

W 1966 r. rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Stacji Radiowych i Telewizyjnych w Katowicach na stanowisku kierownika Stacji Linii Radiowej TV na trasie Katowice- Wrocław. W 1969 r. przeniesiono Go do nowo utworzonej Państwowej Inspekcji Radiowej na stanowisko kierownika Laboratorium Kontroli. Bardzo dobre wyniki uzyskiwał nie tylko na UKF-ie.

Czołowe miejsca zajmował także w zawodach KF. „Dni Zielonej Góry 77” to 4 miejsce dla SP9MM/6. W czasie VI Zjazdu PZK w 1969 r. został wybrany członkiem Głównej Komisji Rewizyjnej PZK. Był też członkiem ZG PZK po wyborze w czasie IX Zjeździe PZK. W 1970 r. pracował pod znakiem 3Z9MM. Krzysztof był dwukrotnie żonaty. W listopadzie 1970 r. poślubił Krystynę Fabiańską. Ślub cywilny miał miejsce w Urzędzie Stanu Cywilnego w Katowicach a kościelny u zaprzyjaźnionego proboszcza w Warszowicach. Zainteresowanie Krystyny krótkofalarstwem zaczęło się pod wpływem znajomości z Krzysztofem. Otrzymała znak nasłuchowy SP9 2000 a później otrzymała licencję ze znakiem SP9KF. Całość zakończyła się z narodzinami córki. Była pracownikiem obecnego Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach. W 1994 r. Prezydent Lech Wałęsa wręczył Krystynie nominację profesorską. Krzysztof z nominacji cieszył się bardziej niż ona. Z żony był dumny. Mają córkę i syna. W kolejnych zawodach I Regionu IARU 71 SP9MM/p zajął w swojej grupie 2 m. Pod znakiem SP9MM/9 zajął II m. w SP9VHV-Contest w 1971 r.

W czasie XII Zjazdu (8/9.05.71) PK UKF wystąpił z referatem „VFO i VXO w amatorskim sprzęcie UKF”. W 1973 r. został członkiem Prezydium ZG PZK, wszedł w skład komisji ds. sportowych i pełnił funkcję UKF-Managera PZK.

W kwietniu 1972 r. dodatkowo podjął pracę na pół etatu na stanowisku instruktora w biurze ZOW PZK w Katowicach.

W 1973 r. z PIR-u przeniesiony został na stanowisko kierownika Sekcji Pomiarowej Ośrodka TV w Katowicach. Od roku 1974 pracował w Przemysle Mięsnym na stanowisku Głównego Specjalisty ds. Elektroniki i Automatyki.

W czasie VI Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Oddziału PZK w Katowicach został członkiem zarządu i powierzono mu funkcję UKF Managera.

Reprezentował Polski Związek Krótkofalowców na X Konferencji Generalnej I Regionu IARU w Warszawie w 1975 r. Pracował w komisji „C” tego Kongresu składającej się z Managerów UKF poszczególnych związków wchodzących w skład I regionu IARU. W czasie XVII Zjazdu PK UKF w Chorzowie w 1976 r. SP9MM w wyniku wyborów przyjął funkcję sekretarzem zarządu. Pełnił funkcję managera ds. sportowych PK UKF. W ZG PZK aktywnie pracował do 1977 r. w którym jego rodzina uległa wypadkowi. Znajomi z NRD udostępnili na miesiąc dom jednorodzinny. Krzysztof z żoną zawiózł tam rodzinę (rodziców Krystyny i dzieci). Następnego dnia mieli wracać do Katowic. Spali na piętrze przy otwartych oknach co uratowało im życie. Reszta rodziny noc spędziła na parterze. W wyniku zatrucia tlenkiem węgla na skutek nieszczelnej instalacji gazowej zmarł na miejscu teść Krzysztofa a teściowa po 2 miesiącach pobytu w szpitalu w Spremberg. Szczęście w nieszczęściu miały dzieci i zostały uratowane. Mimo tragicznych doświadczeń nie zrezygnował z ambitnych planów w działalności wyczynowej. W zawodach UKF organizowanych przez leszczyńskich krótkofalowców” Hołd Powstańcom Wielkopolskim 1918/19 zajął 3 m. w grupie F.

W Polnym Dniu UKF (144 MHz), który odbył się w dniach 3-4.03.1979 r. zajął 2 m. czwarte m. zdobył w Zawodach SP9VHF (144 MHz) w 1979 r. Drugie Subregionalne Próby UKF w dniach 7 i 8 .07.1979 r. (Pasma 432 MHz) ukończył na drugim miejscu. W zawodach UKF I Regionu IARU w 1979 r. zajął 6 m. w pasmie 144 MHz. Stał na najwyższym stopniu podium zawodów SP SSB 79 organizowanych przez Krakowski Oddział PZK. W intercontest 1979 w kat. S.O. zajął 2 m. SP9MM wraz SP9KF wakacje roku 1980 spędzali w Austrii a ich celem było odwiedzenie wszystkich dzielnic tego kraju. Do Vorarlbeerggu, którego stolicą jest Bregenz można jeździć dwoma trasami. Alpejskimi drogami przez terytorium Austrii lub autostradami i drogami szybkiego ruchu częściowo przez Bawarię. Komunikaty pogodowe informowały, że pierwsza trasa jest ośnieżona i dlatego wybrali przejazd przez RFN. Po powrocie do Polski musieli się tłumaczyć dlaczego jechali przez RFN i z kim rozmawiali. W

oświadczeniu Krzysztof napisał min.: „Nie byłem poinformowany o zakazie tranzytowego przejazdu przez terytorium RFN. W czasie przejazdu rozmawiałem tylko ze strażą graniczną i pracownikami stacji benzynowych”.

SP9VHF C 80 organizowane przez ZO PZK w Katowicach dały Krzysztofowi 1 m. W 1981 r. znalazł się na 17 m. listy SP SAT DX Maratonu (QSO z W8DX). W Wielkanocnych Zawodach VKV 81 zdobył pierwsze miejsce zarówno w pasmie 2 m. jak i 70 cm. Od 1981 r. Był członkiem Satellite Communicators Club -AMSAT. W VI ogólnopolskich zawodach UKF 1980 organizowanych przez Komendę Chorągwi Krakowskiej SP9MM sięgnął po najwyższe laury. Krzysztof zajmuje czwarte miejsce na liście rekordów ODX Tropo (432 MHz) za łączność w dniu 23.10.1983 r. na odległość 1549 km. W „Krótkofalowcu Polskim” zamieszczał artykuły o tematyce technicznej i sportowej. W II Zawodach SP-V/U/SHV 85 w grupie SD-432 MHz sklasyfikowany został na 1 m. Sierpniu 1981 r. czynny był z Koloni Wojciech w gm. Wojciechów jako SP9MM/8.

W 1983 r. zmienił branżę i przeniósł się do Przedsiębiorstwa Budowlano- Inżynieryjnego Przemysłu Węglowego w Katowicach, gdzie powierzono mu stanowisko Głównego Specjalisty ds. Automatyki. Po reorganizacji przedsiębiorstwa w 1987 r. Przeniósł się do Polsko-Węgierskiej Górniczej Spółki Akcyjnej w Katowicach gdzie był Kierownikiem Działu Automatyki.

W zawodach Zwycięstwo 43 organizowanych przez PK UKF (1989) zdobył I m. w kat. stacji terenowych do 10 W. w paśmie 432 MHz. Zawody HG-VHV CONTEST 91 ukończył na 1 m. SOSB- 1296 MHZ.

W 1992 r. będąc pracownikiem Wojewódzkiej Kolumny Transportu Sanitarnego w Katowicach wzięt urlop bezpłatny i zatrudnił się w telewizji Abu Dhabi w Zjednoczonych Emiratach Arabskich gdzie głównym jego zadaniem było techniczne zabezpieczenie transmisji telewizyjnych. Prowadzono je nie tylko z wozów transmisyjnych, ale także z helikopterów. Były to przede wszystkim wyścigi wielbłądów, łodzi i koni oraz występy zespołów regionalnych w święta narodowe. Był ponadto odpowiedzialny za nabór nowych pracowników do transmisji. Kandydatów egzaminował osobiście. Do kraju wrócił w 2003 r. i przeszedł na emeryturę.

Był jednym z pionierów polskiego UKF- w tym mikrofal. Między innymi Jurek SP9BGS nauczył Krzysztofa pracy z komputerem, z którym nie rozstawał się do końca. W swoich wypowiedziach mile wspominał Józefa SP9NRB, dzięki któremu wrócił do działalności krótkofalarskiej w 2012 r. We wrześniu 2013 r. uczestniczył w spotkaniu krótkofalowców w Siemianowicach Śl. w czasie, którego wspominał o początkach i teraźniejszości krótkofalarstwa na Śląsku.

W 2014 r. wspominał o realizacji jednego ze swoich marzeń a mianowicie nabyciu FT 736 R. Przy użyciu 16-elementowej anteny DK7ZB uzyskiwał bardzo dobre rezultaty w pasmie 70 cm. W czasie trzeciego nawrotu choroby zdobył 3 m. w 2014 r. i 1 m. w 2015 r. w austriackich zawodach „OVSV Aktivitätscontest”. Był członkiem Międzynarodowego Klubu „Senior Papa Radio”. Należał do nielicznych, którzy startowali zarówno w zawodach UKF najwyższej półki jak również organizowanych przez lokalne środowiska. W jego zbiorach znajdują się dyplomy za udział w kolejnych pięciu edycjach Leszczyńskich Zawodów UKF.

Za bogatą działalność krótkofalarską Zarząd Główny PZK przyznał mu w 1980 r. Honorową Odznakę PZK. (nr 119) Na wniosek ZG PZK w 1970 r. wyróżniony został złotą odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności”. W następnym roku otrzymał brązowy medal „Za zasługi dla Obronności Kraju” a cztery lata później Srebrnym Medalem „Za zasługi dla Obronności Kraju” Wyróżniony został srebrną odznaką „Zasłużony w Rozwoju Województwa Katowickiego” (1973) a w 1984 r. złotą odznaką. Podsumowaniem zasług Krzysztofa był Złoty Krzyż Zasługi nadany Uchwałą Rady Państwa z 16.01.1985 r. Zarząd Śląskiego Klubu Krótkofalowców uchwałą z 24.02.1988 r. nadał Krzysztofowi godność Członka Honorowego.

Na cztery tygodnie przed śmiercią wyraził życzenie zostania donatorem. Zmarł po przebyciu trzeciego nawrotu ciężkiej choroby, z którą zmagał się przez 12 lat w dniu 6 stycznia 2016 r. Eucharystia została odprawiona w dniu 7.02.2016 r. w kaplicy Miłosierdzia Bożego w Katowicach przy ulicy Różyckiego 8. Uroczysty pochówek prochów odbył się 3 czerwca 2017 r. w Parku Pamięci w Rudzie Śląskiej w ramach XIV Memoriału Ojca Profesora J. M. Bocheńskiego. Była to część Programu Świadomej Donacji Zwłok opracowanego i prowadzonego przez Katedrę i Zakład Anatomii Prawidłowej Uniwersytetu Medycznego w Katowicach.

TNX: SP9KF oraz SQ2LQP, SP9LDB.

op. SP3CUG, SP8TK